

МАЦЯШ НІНА
ІОСИФАЎНА

20.09.1943-19.12.2008

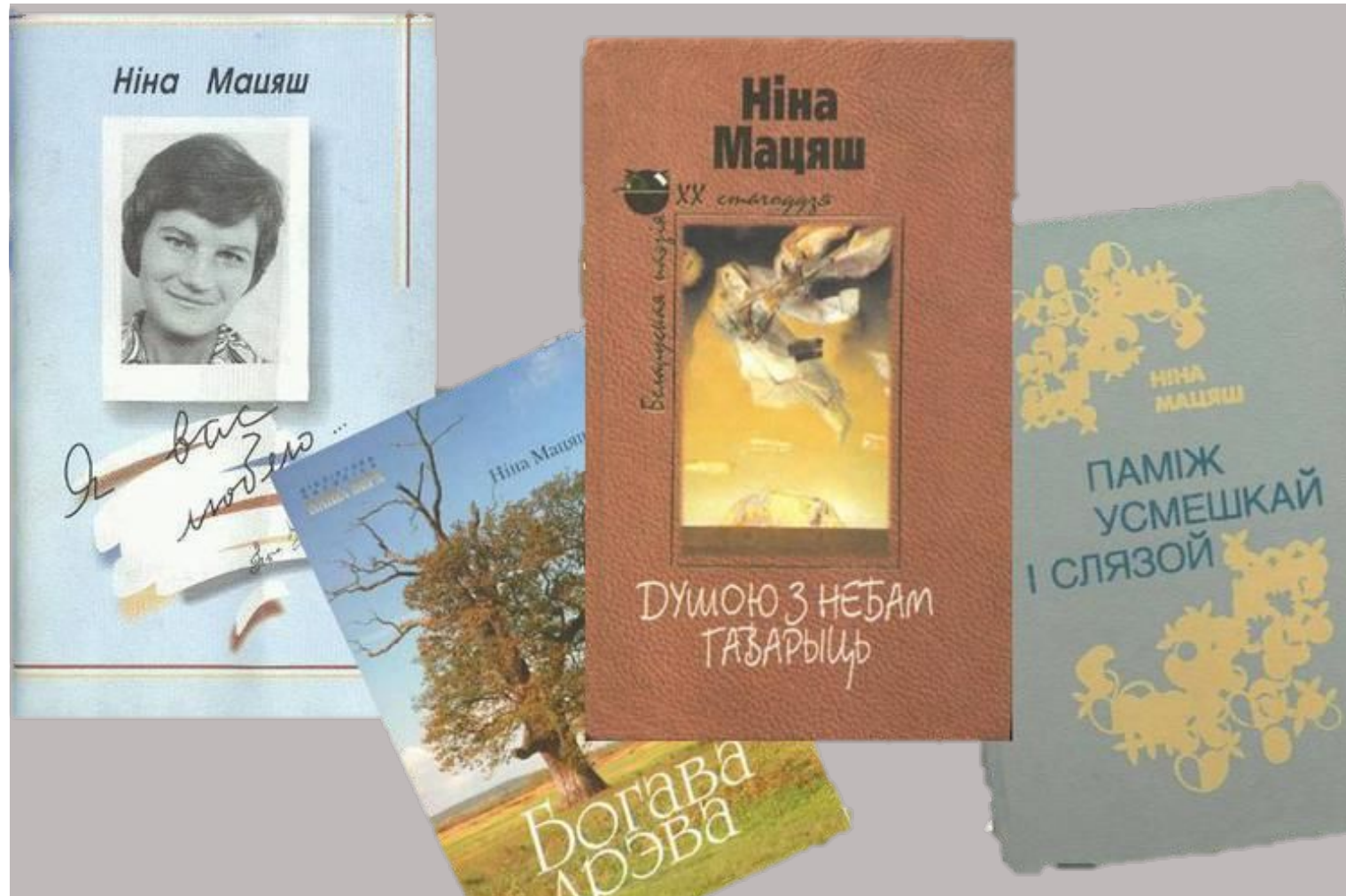
Ніна Мацяш са старэйшай сястрой Любай

Ніна Іосіфаўна
нарадзілася 20
верасня 1943 года ў
сялянскай сям'і ў в.
Нівы Бярозаўскага
раёна Брэсцкай
вобласці. Скончыла
Бярозаўскую
сярэдняю школу
(1960г.), паступіла
на факультэт
французскай мовы
Мінскага
дзяржаўнага
педагагічнага
інстытута замежных
моў.

Да мастацкага слова Ніна Мацяш звярнулася ў студэнцкія гады. Спачатку гэта былі асобныя вершы, прысвечаныя прыродзе роднага краю, людзям, сваякам, новаму гораду Белаазёрску. Першы верш маладой паэтэсы з'явіўся ў друку ў газеце «Маяк Коммунизма» і ў газеце «Во славу Родины».

Зборнікі вершаў паэткі

І прыйдзе ноч, і ноч міне
І прыйдзе ноч, і ноч міне,
І дзень павекі разамкне
І аглядзіцца навакола.
Ці будзе рады й мне?

Ён – грук матораў, шоргат
шын,
Ён – самалётны рык вышынь, –
Што для яго пялёстак кволы
Ссамотненай душы?

Па бровы ўкутаму ў браню,
Пялёстак той, як парохню,
Бязлітасна пусціць на вецер
Было б так лёгка дню, –

Калі б у непрыманні зла
Душа змагарна не ўрасла
У заўтрае надзей бяссмерцем.

Паэзія Н.Мацяш
здзіўляе і вабіць
таямнічасцю,
філасафічнасцю,
мудрасцю,
неабсяжнасцю
новага сэнсу,
пачуцця. Творы
ўдала сумяшчаюць
філасофскую
разважлівасць,
дасціпнасць,
аптымізм, што
перакрываюць
адчуванне болі і
смутку.

Ніна Мацяш з мамай

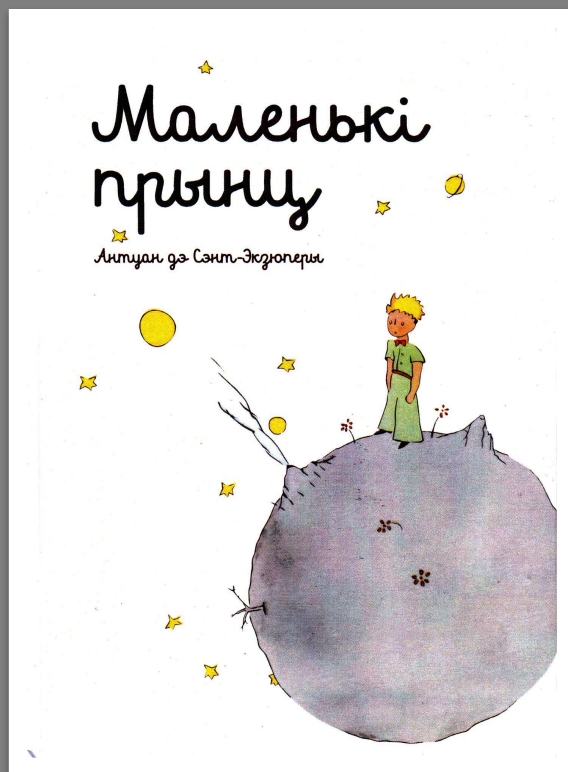
“Быць разам выпадае нам так
мала...
Забудзь трывогу вечную сваю,
Прыляж, мая натоменная мама,
Як некалі ты мне, табе
спяю”...

Паэтка з бацькамі

Сваёй любімай
матулі паэтэса
прысвяціла
славутую “Паэму
жніва” (1983), за
якую у 1984 г.
атрымала
Літаратурную
прэмію імя А.
Куляшова.

Ніна Іосіфаўна займалася перакладам «Маленькага прынца» на беларускую мову!

Вокладка аўдыёкасеты
“Бэзавая завіруха”

Яна актыўна займалася мастацкімі перакладамі з французскай, нямецкай, польскай, украінскай моў.

Вершы паэтэсы пакладзены на музыку беларускімі каспазітарамі П. Перапёлкіным, М. Марозавым. Аўдыёкасета “Бэзавая завіруха” змяшчае вершы і ў выкананні Н. Мацяш, а таксама песні на яе творы.

“Для яе паэзія была – і лёс, і наканаванне, і выяўленне духу, сакральная трансфармацыя. І кожны чалавек, які сустракаўся з Нінай, гэта адчуваў. Духоўную і сяброўскую повязь з ёю мелі Янка Брыль, Уладзімер Калеснік, Ніл Гілевіч, Анатоль Вярцінскі, Уладзімір Васілевіч, Алесь Разанаў. Ніна Мацяш умела мысліць сэнсамі, ісцінамі” - Ала Сямёнава.

На пісьменніцкім з'ездзе. Справа налева: Ларыса Геніюш, Ніна Мацяш, Валянціна Коўтун. У другім радзе: Уладзімір Караткевіч, Данута Бічэль. Мінск, 1981 г.

Анатоль Вярцінскі і Ніна Мацяш. У другім радзе Сяргей Грахоўскі і Васіль Вітка

МАЕ ЛЮБИМЫЯ
ВЕРШЫ ПАЭТКІ:

На відза-Верш «Сябрыне»

Буся

На крыжы твайго цела
вяртаюцца з выраю
траваквецце і птаства,
матылі і грамы.

Убачыць цябе ў палёце —
атрымаць благаславенне,
убачыць на доле —
уварціцца перасцярогі.

“Буся! Буся!” —
гукаюць услед табе дзеці,
а ты ляціш у гняздо сваё,
вятрам і небу адкрытае,
і засяроджана молішся
за іх
доўга-доўга.

БУДЗЬЦЕ ШЧАСЛІВЫЯ, ЛЮДЗІ!

Светлае неба над жытняй далінай
Высака ўскінула крылы свае.
Толькі былое журлівай калінай
Зболены голас душы надае.
Хто іх, палеглых, разбудзіць?
Свет толькі згода ацудзіць.
Будзьце ж вы лучныя, людзі,
Будзьце шчаслівыя, людзі!
Не насычаецца горам у свеце
Неўтаймаваны руйнотны агонь.
Горнецца веце трывожным
суквеццем
Да абеліскаў, да сэрца майго.
Хто іх, палеглых, разбудзіць?
Свет толькі згода ацудзіць.
Будзьце ж вы лучныя, людзі,
Будзьце шчаслівыя, людзі!

